

NEON

DIONISIS KAVALLIERATOS

ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΕΝΟΣ ΧΟΡΟΣ /
ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΜΕΝΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ
DISORIENTED DANCE /
MISLED PLANET

ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ
ODEON OF HERODES ATTICUS

05.06—03.07
2020

#NEONGREECE

#CITYPROJECT

#ATHENSANDEPIDAURUSFESTIVAL

ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ 2020
CITY PROJECT 2020

ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΝΕΟΝ ΜΕ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ & ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
NEON IN COLLABORATION WITH THE ATHENS & EPIDAUROS FESTIVAL

DIONISIS KAVALLIERATOS

This year, the Athens & Epidaurus Festival collaborates with NEON Organization for Culture and Development, participating in a daring visual and curatorial project that highlights connections between performing arts and visual arts, while also painting the iconic Odeon of Herodes Atticus in an entirely different, surprising light.

Aiming to bring the public in closer touch with contemporary culture and expand their contact with contemporary art, NEON had visibly contributed to the Athens & Epidaurus Festival programme in the past, presenting works of contemporary artists selected from the D.Daskalopoulos Collection back in 2010.

This year will mark our first collaboration in the context of City Project, which has the following concept: each year, an artist is commissioned to create an original work of art entering into dialogue with a public and historic site. In City Project 2020, Dionisis Kavallieratos' eloquently titled work *Disoriented dance / Mised planet*, will come alive at the Odeon of Herodes Atticus, curated by Polina Kosmadaki. It is with great joy that we contribute to this dialogue between contemporary Greek visual art and the Festival audiences through such a ground-breaking collaboration.

KATERINA EVANGELATOS

Artistic Director, Athens & Epidaurus Festival

Το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου συμπράττει φέτος με τον Οργανισμό Πολιτισμού και Ανάπτυξης ΝΕΟΝ, σε ένα τολμηρό εικαστικό και επιμελητικό εγχείρημα, που θέτει στο επίκεντρό του τη σύνδεση των παραστατικών τεχνών με την εικαστική δημιουργία και ταυτόχρονα αναδεικνύει με τρόπο εντελώς απρόσμενο για τον θεατή τον εμβληματικό χώρο του Ωδείου Ηρώδου Αττικού.

Με στόχο να φέρει τον σύγχρονο πολιτισμό κοντά στον πολίτη και να διευρύνει την επαφή του κοινού με τη σύγχρονη τέχνη, ο ΝΕΟΝ είχε διακριτή συμβολή στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου παρουσιάζοντας έργα σύγχρονων καλλιτεχνών από τη Συλλογή Δ.Δασκαλόπουλου, από το 2010.

Φέτος συνεργαζόμαστε για πρώτη φορά στο πλαίσιο του προγράμματος Έργο στην Πόλη 2020, μέσω του οποίου γίνεται ανάθεση σε έναν καλλιτέχνη κάθε χρόνο για τη δημιουργία ενός πρωτότυπου έργου σε διάλογο με έναν δημόσιο και ιστορικό χώρο. Ο *Αποπροσανατολισμένος χορός / Παραπλανημένος πλανήτης*, με τον τόσο εύγλωττο τίτλο, που δημιουργήθηκε με ανάθεση στον Διονύση Καβαλλιεράτο, ζωντανεύει στο Ηρώδειο σε επιμέλεια Πολύνας Κοσμαδάκη κι είμαστε ευτυχείς που συμβάλλουμε στη συνομιλία της σύγχρονης ελληνικής εικαστικής δημιουργίας με το κοινό του Φεστιβάλ μέσα από αυτή τη συνεργασία αιχμής.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Καλλιτεχνική Διευθύντρια, Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου

Our relationship with contemporary art and public space resumes in Athens in June 2020, starting with a project at the Odeon of Herodes Atticus. NEON collaborates with the Athens & Epidaurus Festival to present an exhibition, created specially for the emblematic theatre, by Dionisis Kavallieratos, *Disoriented dance / Mised planet*.

Dionisis Kavallieratos is a visual artist who has worked systematically in sculpture and drawing. He is known for his self-deprecating humour and irony, but also for the political and social concerns within his work, forging a path from prehistory to folk tradition and contemporary expression.

As Polina Kosmadaki, the curator of the exhibition, explains, Kavallieratos's *Dance* is directly connected to the conventions, rituals and kinesiology of ancient drama, and to the tradition of tragedy in terms of the relationship between the actor's individuality and the collective action of the Chorus.

His sculptural forms overturn stereotypes. The Sphinx, Cycladic figurines, masks, architectural elements and animals, fruits and vegetables, organic and mechanical parts, objects like jugs, doors, hats, frames, stairs, and bottles are connected to each other, creating bizarre caricatures. They tell of enduring tales and human legends, illustrating characters of the western world and pop culture with a genuine, playful mood. The titles of his works, pleasantly sarcastic, are manifested from the artist's caustic humour (*Tribal kokakola warrior, Architectonikoulis, Vagabonds of the western world*).

This exhibition by Dionisis Kavallieratos is the seventh City Project commission, connecting contemporary creation to public space.

We are especially honoured to be hosting this exhibition in collaboration with the Athens & Epidaurus Festival within what has been a landmark of Athenian public space for thousands of years. *Disoriented dance / Mised planet* introduces visitors to a walking experience that crosses the historic centre of the city, leading them to a preeminent monument of antiquity

Η σχέση μας με τη σύγχρονη τέχνη και τον δημόσιο χώρο επανεκκινεί στην Αθήνα τον Ιούνιο του 2020 με αφετηρία το Ωδείο Ηρώδου του Αττικού. Ο NEON συνεργάζεται με το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου και παρουσιάζει την έκθεση που δημιούργησε ειδικά για το εμβληματικό Ωδείο ο Διονύσης Καβαλλιεράτος, *Αποπροσανατολισμένος χορός / Παραπλανημένος πλανήτης*.

Ο Διονύσης Καβαλλιεράτος είναι ένας εικαστικός δημιουργός που έχει ασχοληθεί συστηματικά με τη γλυπτική και το σχέδιο. Ξεχωρίζει για το ιδιαίτερο χιούμορ, τον αυτοσαρκασμό, την ειρωνεία, αλλά και για τους πολιτικούς και κοινωνικούς προβληματισμούς που εγκιβωτίζονται στο έργο του, διασχίζοντας μια διαδρομή από την προϊστορία ως τη λαϊκή παράδοση και τη σύγχρονη έκφραση.

Ο Χορός του Καβαλλιεράτου, όπως μας αναφέρει η επιμελήτρια της έκθεσης Πολύνα Κοσμαδάκη, συνδέεται άμεσα με τους τύπους, τις τελετουργίες και την κινησιολογία του αρχαίου δράματος, με την παράδοση της τραγωδίας ως προς τη σχέση μεταξύ της ατομικότητας του ηθοποιού και της συλλογικής δράσης του Χορού.

Οι γλυπτικές του μορφές ανατρέπουν τα στερεότυπα. Η Σφίγγα, κυκλαδικά ειδώλια, μάσκες, αρχιτεκτονικά στοιχεία και ζώα, φρούτα ή λαχανικά, οργανικά και μηχανικά μέρη, αντικείμενα όπως στάμνες, πόρτες, καπέλα, κορνίζες, σκάλες, μπουκάλια συνδέονται μεταξύ τους και δημιουργούν αλλόκοτες φιγούρες-καρικατούρες. Μας αφηγούνται διαχρονικές ιστορίες και ανθρώπινους θρύλους, «εικονογραφούν» χαρακτήρες του δυτικού κόσμου και της ποπ κουλτούρας με μια αυθεντική, περιπαικτική διάθεση. Οι τίτλοι των έργων του, απολαυστικά σαρκαστικοί, μετουσιώνουν το αιχμηρό χιούμορ του δημιουργού (*Tribal kokakola warrior, Αρχιτεκτονικούλης, Vagabonds of the western world*).

Η έκθεση του Διονύση Καβαλλιεράτου αποτελεί την έβδομη ανάθεση στο πλαίσιο του Έργου στην Πόλη, του προγράμματος που συνδέει τη σύγχρονη δημιουργία με τον δημόσιο χώρο.

and an encounter with contemporary art, where they will “climb” onto the orchestra of the Herodion and participate in a “sculptural performance”. It takes place now, during the resumption of sociability in the midst of the unprecedented condition of the pandemic, to give us the opportunity to reconnect with our city, to revive citizens’ relationship with contemporary art, and to keep alive the dialogue with creators.

ELINA KOUNTOURI
Director, NEON

Μας τιμά ιδιαίτερα η διοργάνωση αυτής της έκθεσης σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου σε αυτό το ορόσημο του δημόσιου χώρου της Αθήνας, εδώ και χιλιάδες χρόνια. Συστήνει στον επισκέπτη μια περιπατητική εμπειρία που διασχίζει το ιστορικό κέντρο της πόλης και οδηγείται σε ένα κορυφαίο μνημείο της αρχαιότητας για να συναντήσει τη σύγχρονη τέχνη, να «ανέβει» στην ορχήστρα του Ηρωδείου και να συμμετάσχει σε μια «γλυπτική παράσταση». Συμβαίνει τώρα, στην επανεκκίνηση της κοινωνικότητας εν μέσω της πρωτόγνωρης συνθήκης της πανδημίας, για να μας δώσει τη δυνατότητα να επανασυνδεθούμε με την πόλη μας, να αναβιώσουμε τη σχέση του πολίτη με τη σύγχρονη τέχνη, να διατηρήσουμε ζωντανό τον διάλογο με τους δημιουργούς.

ΕΛΙΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ
Διευθύντρια, NEON

DIONISIS KAVALLIERATOS
DISORIENTED DANCE /
MISLED PLANET

We dance to recall the genius stupidity, the stupid genius.
To honour the kinship with those who are alike, equal, different,
dissimilar, unequal, indifferent.
To celebrate the vain, earthly, mortal greatness.
DIONISIS KAVALLIERATOS, 2020

Dionisis Kavallieratos works essentially and systematically as a sculptor. His art describes a harsh and disrupted world of amusing conventions, theatrical absurdity and indifference infused with doses of irony, sarcasm and self-reflexion. Representing that trend of contemporary art which is interested in a return to materiality, he uses the critical potential of craft, and explores, with humour as well as with respect, the spectrum of human behaviours.

The work, which he stages as an intervention in the emblematic ancient theater of the historic centre of Athens - the Odeon of Herodes Atticus - is a circular dance of statues that develops on the main stage at different heights and scales. The *in situ* installation of about forty sculptures made of various materials (copper, clay, resin, wood, mirrors etc.), features a wide range of visual styles. Iconographically, these works are assemblages of formal elements that refer to different eras and cultures, referencing forms from prehistory and antiquity, modern art, dance, mass culture, folk art and more. For example, we come across the Sphinx and Cycladic figurines, masks and wooden cult images, architectural fragments (stairs, pools) and animals, fruits and vegetables, organic and mechanical parts, everyday objects such as jugs, doors, hats, frames and bottles. They represent and reinvent characters from the western world such as the vagabond, the slave, the homeless man and the drunkard, while in others the autobiographical references are obvious.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ
ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΕΝΟΣ ΧΟΡΟΣ /
ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΜΕΝΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ

Χορεύουμε για να υπενθυμίσουμε
την ευφυή βλακεία, τη βλακώδη ευφυΐα.
Να τιμήσουμε τη συγγένεια με τους ομοίους, ίσους,
διαφορετικούς, ανόμοιους, άνισους, αδιάφορους.
Να γιορτάσουμε το μάταιο, γήινο, θνητό μεγαλείο.
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ, 2020

Ο Διονύσης Καβαλλιεράτος ασχολείται ουσιαστικά και συστηματικά με τη γλυπτική. Τα έργα του περιγράφουν ένα σκληρό και διαταραγμένο κόσμο αστείων συμβάσεων, θεατρικών παράλογων και αδιαφορίας με δόσεις ειρωνείας και αυτοσαρκασμού. Αντιπροσωπεύοντας εκείνο το ρεύμα της σύγχρονης τέχνης που ενδιαφέρεται για την επιστροφή στην υλικότητα, αξιοποιεί την κριτική δυνατότητα της χειρωναξίας και ερευνά με χιούμορ αλλά ταυτόχρονα και σεβασμό το φάσμα των ανθρώπινων συμπεριφορών.

Το έργο που προτείνεται να παρουσιαστεί ως παρέμβαση στο πιο εμβληματικό αρχαίο θέατρο του ιστορικού κέντρου της Αθήνας -το Ωδείο Ηρώδου του Αττικού- είναι ένας κυκλικός χορός από γλυπτά, που αναπτύσσεται πάνω στην κεντρική σκηνή σε διαφορετικά ύψη και κλίμακες. Πρόκειται για μια *in situ* εγκατάσταση σαράντα περίπου μορφών, κατασκευασμένων από διάφορα υλικά (χαλκό, πηλό, ρητίνη, καθρέφτη, ξύλο, κλπ.) για τα οποία υιοθετεί διαφορετικές εικαστικές «γλώσσες». Εικονογραφικά, τα γλυπτά αποτελούν συναρμογές από στοιχεία διάφορων εποχών και πολιτισμών, από την προϊστορία και την αρχαιότητα, τη μοντέρνα τέχνη, το θέατρο, τη μαζική κουλτούρα, τη λαϊκή τέχνη, κλπ.. Συναντάμε για παράδειγμα τη Σφίγγα και κυκλαδικά ειδώλια, μάσκες και ξόανα, αρχιτεκτονικά στοιχεία (σκάλες, πισίνες) και ζώα, φρούτα, λαχανικά, οργανικά και μηχανικά μέρη, αντικείμενα όπως στάμνες, πόρτες, καπέλα, κορνίζες,

Starting with the religious, physical and socio-political connotations of the circular dance – a ritual but also a motif that is already encountered in pre-historic times – Kavallieratos comments on the importance of community, companionship, friendship, laughter, gestures and physical expression. By systematically studying the history of forms and exploring modern variants of traditional sculpture, he approaches the medium itself as performance with both a sense of humour and a critical attitude. Using sculptural techniques (moulding, soldering, casting, carving), he joins together different *members* (here all three meanings of the word are realised: *mélos* in Greek – a structural element, a part of the body, or a person belonging to a group) to create the paradoxical, bizarre figures of a *Disoriented dance*. Both morphologically and iconographically, parody, satire, irony, and caricature are used as practices to deal with impasses such as the climate crisis, social inequality, or “human stupidity”, siding with André Breton who saw humour as the key way of dealing with even the most tragic situations, against the sentimentality and the lightness that some “mistakenly regard as poetry” (*Anthology of Black Humor*, 1939). The playful, strange, paradoxical correlations of fragments that make up the members of this bizarre dance in our *Misled planet*, suggest a way of reflecting on the artist’s work and the role of art on the one hand, and on the individual’s relationship with politics, power, history, and everyday life on the other. It is a festive and at the same time mournful work, a feast or a heroic sacrifice that penetrates, with humour, into socio-politically charged areas of meaning. Through questioning and overturning stereotypes, it functions to reflect the fears, prejudices, guilt and vanity of the modern world.

Dance by Dionisis Kavallieratos is directly connected to the types, rituals and kinesiology of Ancient Greek drama. The characters of the sculpture and the way they create relationships with each other, and with the theatre and the audience, refer to the primordial tradition of tragedy, specifically the dynamic relationship between the individuality of the actor and the collective action of the *Dance*. In addition to enriching speech with movement and melody, the function of *Dance* was to offer context, rhythm and atmosphere

μπουκάλια. Όλα αυτά τα μέλη συνθέτουν χαρακτήρες του τωρινού ή αλλοτινού δυτικού κόσμου όπως ο περιπλανώμενος, ο σκλάβος, ο άστεγος, ο μεθύστακας, ενώ σε πολλά είναι έκδηλες και αυτοβιογραφικές αναφορές.

Με σημείο αφετηρίας τις θρησκευτικές, σωματικές, κοινωνικο-πολιτικές συμπαράδηλώσεις του κυκλικού χορού -ενός τελετουργικού αλλά και μοτίβου που συναντάμε από τα προϊστορικά χρόνια- ο Καβαλλιεράτος μας μιλά για τη σημασία της κοινότητας, της συντροφικότητας, της φιλίας, του γέλιου, της χειρονομίας, της σωματικής έκφρασης. Μελετώντας συστηματικά την ιστορία των μορφών και ερευνώντας σύγχρονες παραλλαγές της παραδοσιακής γλυπτικής προσεγγίζει με χιούμορ αλλά και κριτική διάθεση το ίδιο το μέσο ως επιτέλεση. Αξιοποιώντας τεχνικές της γλυπτικής (πλάσιμο, συγκόλληση, χύτευση, λάξευση) ενώνει διαφορετικά μεταξύ τους μέλη (εδώ εκπληρώνονται και οι τρεις έννοιες της λέξης μέλος ως δομικά στοιχεία, μέρος του σώματος ή άτομο μια ομάδας) για να συνθέσει τις παράδοξες, αλλόκοτες φιγούρες ενός *Αποπροσανατολισμένου χορού*. Τόσο μορφολογικά όσο και εικονογραφικά, η παρωδία, η σάτιρα, η ειρωνεία και η καρικατούρα επιστρατεύονται ως στρατηγικές πρακτικές αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης, της ανισότητας ή της «βλακειάς» εκπληρώνοντας τη στάση του André Breton που θεωρούσε το χιούμορ ως τον πιο καίριο τρόπο αντιμετώπισης ακόμα και των πιο τραγικών καταστάσεων, κόντρα στους συναισθηματισμούς και την ελαφρότητα που κάποιοι «θεωρούν εσφαλμένα ως ποίηση» (*Ανθολογία του Μαύρου Χιούμορ*, 1939). Οι παιγνιώδεις, παράξενες, παράδοξες συσχετίσεις θραυσμάτων που χαρακτηρίζουν τα μέλη του αλλόκοτου αυτού χορού στον *Παραπλανημένο πλανήτη* μας, προτείνουν μια στρατηγική αναστοχασμού τόσο πάνω στην εργασία του καλλιτέχνη και τον ρόλο της τέχνης, όσο και πάνω στη σχέση του ατόμου με την πολιτική, την εξουσία, την ιστορία, την καθημερινότητα. Πρόκειται για ένα έργο γιορτινό και συνάμα πένθιμο, πανήγυρη ή ηρωική θυσία που διεισδύει, με όχημα το χιούμορ, σε κοινωνικοπολιτικά φορτισμένες νοηματικές περιοχές. Μέσα από την αμφισβήτηση και την ανατροπή στερεότυπων λειτουργεί σαν καθρέφτης των φόβων, των προκαταλήψεων, των ενοχών, της ματαιοδοξίας του σύγχρονου κόσμου.

to the narration, to comment on (by making more topical) what is happening, to suggest alternative versions and interpretations of the plot, to reveal hidden meanings, to mediate between spectacle and spectators, preparing the climax of the drama. All these elements are put to use in Kavallieratos's work, pointing out the way in which, in modern circumstances, the protagonist of the Dance successfully fulfils their archaic mission as a Nietzsche's "Dionysian" distillation of the human condition.

Set in motion by the installation in the Odeon, the sculptural process, study and ritual, dance and play, is transformed into a "sculptural performance", acquiring, as an installation in a public space, many more levels of reading that redefine the artwork-viewer relationship. The stage of the Odeon allows us not only to visually connect with the work from various vantage points up close and from a distance, but also to participate in it through our presence among the works. At the same time, the dialogue between the "classical" monument and the humorous sculptures makes the most of the intensity of the contrasts and the encounters between the ancient ruins and the contemporary fragments.

POLINA KOSMADAKI

Art Historian, Curator at the Benaki Museum

Ο Χορός του Διονύση Καβαλλιεράτου συνδέεται άμεσα με τους τύπους, τις τελετουργίες και την κινησιολογία του αρχαίου δράματος. Τα γλυπτά και ο τρόπος που δημιουργούνται σχέσεις μεταξύ τους -αλλά και με τον χώρο του θεάτρου και με το κοινό- αναφέρονται στην αρχέγονη παράδοση της τραγωδίας και, πιο συγκεκριμένα, στη δυναμική σχέση μεταξύ της ατομικότητας του ηθοποιού και της συλλογικής δράσης του Χορού. Εκτός από τον εμπλουτισμό του λόγου με κίνηση και μελωδία, η λειτουργία του Χορού ήταν να προσφέρει πλαίσιο, ρυθμό και ατμόσφαιρα στην αφήγηση, να σχολιάζει (επικαιροποιώντας) τα τεκταινόμενα, να προτείνει εναλλακτικές εκδοχές και ερμηνείες της πλοκής, να αποκαλύπτει κρυμμένα νοήματα, να μεσολαβεί μεταξύ θεάματος και θεατών, προετοιμάζοντας, την κορύφωση του δράματος. Όλα αυτά τα στοιχεία αξιοποιούνται στο έργο του Καβαλλιεράτου επισημαίνοντας τον τρόπο που, στη σύγχρονη συνθήκη, ο Χορός-πρωταγωνιστής εκπληρώνει την αρχαϊκή αποστολή του ως «διονυσιακή» (κατά τον Νίτσε) ουσία της ανθρώπινης κατάστασης.

Με έναυσμα την εγκατάσταση στον χώρο του Ωδείου η γλυπτική διαδικασία, σπουδή και τελετουργία, χορός και παιχνίδι, μετατρέπεται σε «γλυπτική παράσταση», αποκτώντας, ως εγκατάσταση σε δημόσιο χώρο, πολλά ακόμα επίπεδα ανάγνωσης που επαναπροσδιορίζουν τη σχέση έργου-θεατή. Στη σκηνή του Ηρωδείου γίνεται δυνατή όχι μόνο η οπτική σχέση με το έργο από διάφορα σημεία θέασης εξ αποστάσεως, αλλά και η συμμετοχή σε αυτό μέσα από την κίνηση των θεατών ανάμεσα στα έργα. Ταυτόχρονα ο διάλογος του «κλασικού» μνημείου και των χιουμοριστικών γλυπτών αξιοποιεί την ένταση των αντιθέσεων αλλά και των συναντήσεων ανάμεσα στα αρχαία ερείπια και τα σύγχρονα θραύσματα.

ΠΟΛΥΝΑ ΚΟΣΜΑΔΑΚΗ

Ιστορικός τέχνης, Επιμελήτρια Μουσείου Μπενάκη

HEROD ATTICUS ODEON

The famous Herod Atticus Odeon dominates the western end on the south slope of the Acropolis. It was the third Odeon constructed in ancient Athens after the Pericles Odeon on the south slope (fifth century) and the Agrippa's Odeon in the ancient Agora (15 BC). The construction of the monument during the second century AD was sponsored by Tiberius Claudius Herod Atticus, renowned offspring of an important Athenian family and a benefactor; he thus acted in remembrance of his wife Regilla, who died in 160 AD. The exact date of construction is unknown, but it was certainly built sometime after Regilla's death and 174 AD, when the traveller and geographer Pausanias visited Athens and referred to the monument in great admiration.

The roofed Odeon served mainly musical festivals, and could host up to 5,000 spectators. It was a solid construction, but the masonry was not massive. Both wall surfaces were covered by poros stone blocks, while the interior was filled with quarry faced stones. The semicircular cavea (in Greek koilo, auditorium), 76m in diameter, was hewn out of the rock. It was divided into two sections (diazomata, landings) by a 1.20m wide corridor; each diazoma numbered 32 rows of seats made of white marble. The upper corridor of the cavea was probably bordered by a gallery. Also semicircular, the orchestra, 19m in diameter, was paved with white marble. The scene was raised and the scenic wall, preserved up to 28m, extended over three levels. Arched openings decorated the wall's upper part, while the lower part contained several tristyle prothesis (three-columned projecting porticos) and niches for the placement of statues, a traditional feature in Roman theatres. The scene was flanked by staircases leading to the upper diazoma. A gallery called metaskenio lined the front of the outer scenic wall. Mosaic floors with geometrical and linear patterns covered the entrances to the staircases and to the metaskenio. The monument was an extremely expensive construction, which is also confirmed by ancient testimonies referring mostly to the cedar wood used for the roof. It seems that the roof of the cavea, with a 38m radius, had no internal fixings, since there are no traces of such fixings, which constitutes a unique construction

ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

Το περίφημο Ωδείο του Ηρώδη του Αττικού δεσπόζει στο δυτικό άκρο της Νότιας Κλιτύς της Ακρόπολης. Ήταν το τρίτο, που κατασκευάστηκε στην αρχαία Αθήνα, μετά το ωδείο του Περικλή, επίσης στη Νότια Κλιτύ (5ος αι. π.Χ.) και το ωδείο του Αγρίππα στην Αρχαία Αγορά (15 π.Χ.). Οικοδομήθηκε κατά τη διάρκεια του 2ου αι. μ.Χ., με χρήματα που προσέφερε ο Τιβέριος Κλαύδιος Αττικός Ηρώδης, γνωστός γόνος μεγάλης αθηναϊκής οικογένειας και ευεργέτης, σε ανάμνηση της συζύγου του Ρήγιλλας, που πέθανε το 160 μ.Χ.. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία της κατασκευής του, αλλά είναι σίγουρο ότι αυτό συνέβη ανάμεσα στην χρονολογία θανάτου της Ρήγιλλας και το 174 μ.Χ., χρονολογία της επίσκεψης στην Αθήνα του περιηγητή Πausανία, ο οποίος αναφέρεται στο μνημείο με ιδιαίτερο θαυμασμό.

Το Ωδείο, που χρησιμοποιήθηκε κυρίως για μουσικές εκδηλώσεις, ήταν στεγασμένο και είχε συνολική χωρητικότητα 5.000 ατόμων. Αποτελούσε στιβαρή κατασκευή, της οποίας, όμως, η τοιχοποιία δεν ήταν συμπαγής. Πωρολιθικές λιθόπλινθοι διαμόρφωναν τις δύο όψεις των τοίχων, ενώ το εσωτερικό ήταν γεμισμένο με ακατέργαστους λίθους. Το κοίλο ήταν ημικυκλικού σχήματος, με διάμετρο 76 μ., και είχε λαξευθεί στον βράχο. Με έναν ενδιάμεσο διάδρομο, πλάτους 1,20 μ., χωριζόταν σε δύο διαζώματα, τα οποία αριθμούσαν 32 σειρές εδωλίων κατασκευασμένων από μάρμαρο. Ο ανώτερος διάδρομος του κοίλου πιθανότατα διαμορφωνόταν σε περιμετρική στοά. Η ορχήστρα, διαμέτρου 19 μ., είχε επίσης ημικυκλικό σχήμα και ήταν στρωμένη με πλάκες από μάρμαρο. Η σκηνή ήταν υπερυψωμένη και ο τοίχος της, που έχει σωθεί σε ύψος 28 μ., διαρθρωνόταν σε τρεις ορόφους. Στο ανώτερο τμήμα του υπήρχαν αψιδωτά ανοίγματα και στο κατώτερο τρίστυλες προστάσεις και κόγχες, στις οποίες τοποθετούνταν αγάλματα, σύμφωνα με την παράδοση που ακολουθούσαν τα ρωμαϊκά θέατρα. Εκατέρωθεν της σκηνής υπήρχαν κλίμακες, που οδηγούσαν στο άνω διάζωμα του κοίλου. Μπροστά από τον εξωτερικό τοίχο της σκηνής διαμορφωνόταν μία στοά, το μετασκηνίο. Ψηφιδωτά δάπεδα με γεωμετρικά και γραμμικά μοτίβα κάλυπταν τις εισόδους των κλιμακοστασίων και του μετασκηνίου. Η κα-

achievement even in our days. To the east, the Odeon was connected to the gallery of Eumenes, a roofed edifice built about three centuries previously (197-159 BC), by Eumenes, king of Pergamos (also known as Pergamon or Pergamum).

The Odeon was destroyed in 267 BC at the incursion of the Heruli (or Erils), who burnt and flattened many buildings in ancient Athens; it was never reconstructed contrary to other edifices that suffered damages. In later years, the Odeon was incorporated within the fortifications of the city of Athens. Its south wall made part of the Post-Roman wall erected in the third century AD, whereas in the thirteenth century the high scenic wall was included in the wall surrounding the Rizokastro, i.e. the base of the Acropolis hill. In the fourteenth century, the embankments covering the lower part of the monument's south wall were so thick, that the entrances were not visible anymore, and the Italian traveller Niccolo da Martini qualified it as a bridge. It was from the Odeon that the French Philhellene General K. Favieros and his soldiers entered Acropolis in 1826 during the siege of Acropolis by the Turks, supplying the beleaguered Greeks with provisions and gunpowder. The excavations at the monument started in the mid-nineteenth century by the Archaeological Society and the archaeologist K. Pittakis, removing tones of earth. The monument was restored during 1952-1953 using marble from the Dionysus area; since 1957 it stages art festivals (concerts, ancient drama performances, etc.), mostly in the framework of the Athens Festival.

MARIA KOSMA
Archaeologist

τασκευή του μνημείου ήταν ιδιαίτερα δαπανηρή, γεγονός που επισημαίνεται και από αρχαίες μαρτυρίες, που κάνουν λόγο κυρίως για το ξύλο κέδρου που είχε χρησιμοποιηθεί για τη στέγη. Η στέγαση του κοίλου του ωδείου, με ακτίνα μήκους 38 μ., φαίνεται ότι δεν έφερε εσωτερικά στηρίγματα, αφού δεν έχουν σωθεί ίχνη τους και αυτή η διαμόρφωση παραμένει, ακόμη και για τη σημερινή εποχή, κατασκευαστικό επίτευγμα. Στην ανατολική του πλευρά το Ωδείο επικοινωνούσε με τη στοά του Ευμένη, στεγασμένο οικοδόμημα που είχε κατασκευασθεί περίπου τρεις αιώνες νωρίτερα, από τον βασιλιά της Περγάμου Ευμένη (197-159 π.Χ.).

Το Ωδείο καταστράφηκε το 267 μ.Χ. από την επιδρομή των Ερούλων, οι οποίοι έκαψαν και κατέστρεψαν πολλά οικοδομήματα της αρχαίας Αθήνας, και δεν ανοικοδομήθηκε ποτέ, όπως συνέβη σε άλλα αρχαία κτίσματα που είχαν υποστεί καταστροφές. Στα μεταγενέστερα χρόνια το Ωδείο εντάχθηκε στην οχύρωση της πόλης της Αθήνας. Ο νότιος τοίχος του ενσωματώθηκε στο υστερορωμαϊκό τείχος, που ανοικοδομήθηκε τον 3ο αι. μ.Χ., ενώ και κατά το 13ο αιώνα ο ψηλός τοίχος της σκηνής ενσωματώθηκε στο τείχος που περιέβαλε τη βάση του λόφου της Ακρόπολης, το λεγόμενο Ριζόκαστρο. Το 14ο αιώνα οι επιχώσεις που κάλυπταν το κατώτερο τμήμα του νότιου τοίχου του μνημείου ήταν τέτοιου πάχους ώστε να μη διακρίνονται οι είσοδοι και να χαρακτηριστεί ως γέφυρα από τον Niccolo da Martini, Ιταλό περιηγητή. Από το Ωδείο εισέβαλαν στην Ακρόπολη το 1826 ο Κ. Φαβιέρος, ο Γάλλος φιλέλληνας στρατηγός, και οι στρατιώτες του κατά τη διάρκεια της πολιορκίας της Ακρόπολης από τους Τούρκους, ανεφοδιάζοντας τους πολιορκούμενους Έλληνες με τρόφιμα και πυρίτιδα. Οι ανασκαφές στο χώρο του μνημείου πραγματοποιήθηκαν στα μέσα του 19ου αιώνα από την Αρχαιολογική Εταιρεία και τον αρχαιολόγο Κ. Πιττάκη, και απομάκρυναν μεγάλους όγκους χώματος. Το μνημείο αναστηλώθηκε την περίοδο 1952-1953 με μάρμαρο Διονύσου και από το 1957 χρησιμοποιείται για τη διεξαγωγή καλλιτεχνικών εκδηλώσεων (συναυλίες, παραστάσεις αρχαίου δράματος κ.τ.λ.), κυρίως στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών.

MARIA KOSMA
Αρχαιολόγος

DIONISIS KAVELLIERATOS

Dionisis Kavallieratos was born in 1979 in Athens. He lives and works in Berlin. He graduated from the School of Fine Arts (2002) and completed the Radar Project (residency) in Venice and Krakow (2003-2004).

Kavallieratos' flexible artistic practice includes small and large-scale sculptures in wood, clay or mixed media and drawings in pencil and charcoal. His work reveals a dazzling inner world -a personal universe through a humorous and ironic style. Recent exhibitions include: *The Same River Twice: Contemporary Art in Athens*, a collaboration between Deste Foundation, New Museum and Benaki Museum, Benaki Museum, Athens (2019), *Hypnos Project*, Onassis Cultural Centre, Athens (2016), *This which all want, none shall ever have*, Bernier/Eliades, Athens (2016), *TERRAPOLIS*, NEON Organization, curated by Iwona Blazwick (2015), *No Country for Young Men*, Bozar, Brussels (2014), *The Mediterranean Experience*, Macedonian Museum of Modern Art, Thessaloniki (2013), *Faces*, Onassis Cultural Centre, Athens (2012), *The son of the eagle breaks his legs. The son of the eagle walks on his hands*, Bernier/Eliades, Athens (2012).

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ

Ο Διονύσης Καβαλλιεράτος γεννήθηκε το 1979 στην Αθήνα. Ζει κι εργάζεται στο Βερολίνο. Αποφοίτησε από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (2002) και ολοκλήρωσε το Radar Project (residency) στην Βενετία και την Κρακοβία (2003-2004).

Η ευέλικτη καλλιτεχνική πρακτική του Καβαλλιεράτου περιλαμβάνει μικρής και μεγάλης κλίμακας γλυπτά σε ξύλο, πηλό ή σε μικτή τεχνική, καθώς και σχέδια σε μολύβι και κάρβουνο. Η εργασία του αποκαλύπτει το προσωπικό του μυθολογικό σύμπαν με αιχμηρά ειρωνικό χιούμορ. Πρόσφατες εκθέσεις του περιλαμβάνουν: *Στο ίδιο ποτάμι δυο φορές: Σύγχρονη τέχνη στην Αθήνα*, Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, New Museum της Νέας Υόρκης, σε συνεργασία με το Μουσείο Μπενάκη, Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα (2019), *Υπνος Project*, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση, Αθήνα (2016), *Εκείνο που όλοι θέλουν, κανείς ποτέ δεν θα έχει*, Bernier/Eliades, Αθήνα (2016), *TERRAPOLIS*, Οργανισμός NEON, επιμέλεια Iwona Blazwick (2015), *No Country for Young Men*, Bozar, Βρυξέλλες (2014), *The Mediterranean Experience*, Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη (2013), *Faces*, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση (2012), *The son of the eagle breaks his legs. The son of the eagle walks on his hands*, Bernier/Eliades, Αθήνα (2012).

POLINA KOSMADAKI

Polina Kosmadaki is an art historian living and working in Athens. She holds a Ph.D in Art History from the University of Paris-IV-La Sorbonne. She is currently Curator of Modern and Contemporary Art and Head of the Department of Paintings of the Benaki Museum, Athens and a Lecturer of Art History in the European Studies program of the Hellenic Open University.

Since 2008 she is an associate researcher of the French School at Athens' Modern Section, currently the Head Researcher of a project on the editor and art critic Christian Zervos and his journal *Cahiers d'art*. Her research interests lie in the avant-garde periodicals and exhibitions of the interwar period, the reception of Antiquity in contemporary art, institutional critique and exhibition history, the ethnographic turn of contemporary art, craft as critique. She has edited catalogues and contributed with articles and academic papers on modern and contemporary art in a number of journals and books.

She has curated numerous exhibitions both for the Benaki Museum and as an independent curator: *Christian Zervos & Cahiers d'art*, Benaki Museum, Musée Zervos Vézelay, École Française d'Athènes 2019, *Jannis Varelas, Anima I*, 2019, *Liquid Antiquity*, DESTE & Benaki Museum 2017, *Ametria*, Deste & Benaki Museum, 2015, *George Lappas, Happy Birthday*, Deste & Benaki Museum 2016. Since 2011 she is running the commissions program «Artists in dialogue with the Benaki Museum» (Andy Holden, Adam Chodzko, Ciara Philips, Zafos Xagoraris, Antonis Pittas), in collaboration with the British Council, Greece.

ΠΟΛΥΝΑ ΚΟΣΜΑΔΑΚΗ

Η Πολύνα Κοσμαδάκη είναι ιστορικός τέχνης, Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Paris IV-La Sorbonne. Είναι Επιμελήτρια Μοντέρνας και Σύγχρονης τέχνης και υπεύθυνη του Τμήματος Ζωγραφικής στο Μουσείο Μπενάκη και λέκτορας Ιστορίας της Ευρωπαϊκής Τέχνης στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Από το 2017 διευθύνει πρόγραμμα έρευνας της Γαλλικής Σχολής Αθηνών γύρω από τα *Cahiers d'Art* και τον εκδότη και κριτικό Christian Zervos. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στα πρωτοποριακά περιοδικά και εκθέσεις της περιόδου του μεσοπολέμου, στην πρόσληψη της αρχαιότητας από τη σύγχρονη τέχνη, στην χειροτεχνική δημιουργία ως κριτική, σε ζητήματα θεσμικής κριτικής και μουσείων καθώς και σε εκθεσιακές και καλλιτεχνικές πρακτικές της δεκαετίας του 1970. Έχει δημοσιεύσει μελέτες σε ελληνικά και διεθνή περιοδικά και έχει συμβάλει σε συλλογικούς τόμους για την μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη.

Έχει επιμεληθεί και διοργανώσει πολλές εκθέσεις τόσο ως ανεξάρτητη επιμελήτρια όσο και στο Μουσείο Μπενάκη: *Christian Zervos & Cahiers d'art, η αρχαϊκή στροφή*, Μουσείο Μπενάκη, Musée Zervos Vézelay, Γαλλική Σχολή Αθηνών 2019, *Γιάννης Βαρελάς, Anima I*, 2019, *Liquid Antiquity*, ΔΕΣΤΕ & Μουσείο Μπενάκη 2017, *Ametria*, ΔΕΣΤΕ & Μουσείο Μπενάκη, 2015, *Γιώργος Λάππας, Happy Birthday*, ΔΕΣΤΕ & Μουσείο Μπενάκη 2016. Από το 2011 διεξάγει το πρόγραμμα ανάθεσης και παραγωγής έργων «Καλλιτέχνες σε διάλογο με το Μουσείο Μπενάκη» (Andy Holden, Adam Chodzko, Ciara Philips, Ζάφος Ξαγοράρης, Αντώνης Πίττας), σε συνεργασία με το Βρετανικό Συμβούλιο.

NEON

NEON is a nonprofit organization that works to bring contemporary culture closer to everyone. It is committed to broadening the appreciation, understanding, and creation of contemporary art in Greece and to the firm belief that this is a key tool for growth and development. NEON, founded in 2013 by collector and entrepreneur Dimitris Daskalopoulos, breaks with the convention that limits the contemporary art foundation of a collector to a single place.

The NEON City Project is an initiative for public art and the city, conceived and commissioned annually by NEON to a Greek artist. NEON aims to activate public and historical places through contemporary art, contributing to the interaction of art, society and the city. Along with Panos Kokiniias, *Stock Images*, at Sofokleous 4 (2019), NEON has presented five other City Projects; Lolis, *Prosaic Origins* at the British School at Athens (2018), Kostis Velonis, *A Puppet Sun* (2017) at a neoclassical residence, Zafos Xagoraris, *The Performance* at a carpark behind the former site of the historic Athinaion theatre (2016), Maria Loizidou, *A Transfer* at the Kerameikos Archaeological Site and Museum (2015) and Aemilia Papaphilippou, *Pulsating Fields* at the Ancient Agora of Athens (2014).

NEON acts on a multitude of initiatives, spaces, and civic and social contexts. It seeks to expose the ability contemporary art has to stimulate, inspire, and affect the individual and society at large. NEON constructively collaborates with cultural institutions and supports the programs of public and private institutions to enhance increased access and inventive interaction with contemporary art.

NEON

Ο Οργανισμός Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON ιδρύθηκε το 2013 από τον συλλέκτη και επιχειρηματία Δημήτρη Δασκαλόπουλο και αποσκοπεί στο να φέρει το ευρύ κοινό σε επαφή με τον σύγχρονο πολιτισμό, αναδεικνύοντας τη δυνατότητα της καλλιτεχνικής δημιουργίας να αφυπνίσει, να συγκινήσει, να παρακινήσει. Συγχρόνως, επιδιώκει να συμβάλει στην ευρύτερη προσπάθεια αναβάθμισης της πόλης και της καθημερινότητας του πολίτη.

Το πρόγραμμα του NEON Έργο στην Πόλη, αναθέτει κάθε χρόνο σε έναν καλλιτέχνη τη δημιουργία έργου που εκτίθεται σε δημόσιο χώρο της πόλης της Αθήνας. Σκοπός είναι η ενεργοποίηση δημόσιων και ιστορικών χώρων μέσω της σύγχρονης τέχνης, συμβάλλοντας στη διάδραση μεταξύ της τέχνης, της κοινωνίας και της πόλης. Το πρόγραμμα υλοποιείται για έβδομη χρονιά, με τις αναθέσεις από τον NEON στους Πάνο Κοκκινιά, με την έκθεση *Stock Images*, στην οδό Σοφοκλέους 4 (2019), Ανδρέα Λόλη, με την έκθεση *Prosaic Origins* στη Βρετανική Σχολή Αθηνών (2018), Κωστή Βελώνη με την έκθεση *A Puppet Sun* στην Καπλανών 11 (2017), Ζάφο Ξαγοράρη με την εγκατάσταση *Η Παράσταση*, σε χώρο στάθμευσης πίσω από το ιστορικό θέατρο Αθήναιον (2016), Μαρία Λοϊζίδου με την έκθεση *Μεταβίβαση*, στον Αρχαιολογικό Χώρο και Μουσείο Κεραμεικού (2015) και Αιμιλία Παπαφιλίππου με την έκθεση *Παλμικά Πεδία* στην Αρχαία Αγορά Αθηνών (2014).

Ο NEON δεν περιορίζεται σε ένα μόνον χώρο. Έδρα του είναι ολόκληρη η πόλη, το ευρύτερο αστικό περιβάλλον. Είναι ένας ζωντανός και ενεργός συνομιλητής με την κοινωνία, τους θεσμούς και το κοινό. Μέσω της τέχνης και των σύγχρονων ιδεών, ο NEON θέλει να κεντρίσει τις ατομικές συνειδήσεις και ταυτόχρονα να χρησιμεύσει ως ένα όχημα συλλογικής συνείδησης. Ο NEON επιδιώκει να αναδείξει τον πολιτισμό ως βασικό μοχλό προόδου και ανάπτυξης.

ATHENS & EPIDAUROS FESTIVAL

The Athens & Epidaurus Festival is the foremost public cultural organisation in Greece and one of the oldest active festivals in Europe. Spanning 65 years, the Festival has welcomed some of the greatest music, dance and theatre artists of the international and local scene, attracting large audiences from around the world.

Up to the year 2005, the Festival was held exclusively at the Odeon of Herodes Atticus in Athens and the Ancient Theatre of Epidaurus. In the summer of 2006, five brand-new theatre stages were launched at the Peiraios 260 industrial venue which has since emerged as a major springboard for contemporary art. Furthermore, artistic productions and site-specific performances are presented in other venues all over the Attica region, under the banner of the Festival.

Nowadays, the Odeon of Herodes Atticus focuses on music, with special emphasis on celebrated orchestras and famous soloists, while the Peiraios 260 venue highlights the latest trends in theatre and dance, inviting internationally acclaimed, avant-garde creative teams, and commissioning new works by talented Greek artists.

The Ancient Theatre of Epidaurus features primarily ancient tragedies and comedies by established Greek and international directors. Meanwhile, the Little Theatre of Ancient Epidaurus, whose reins were gradually handed over to the Athens & Epidaurus Festival by the Friends of Music Society in the early 2000s, focuses on experimental music and musical/theatrical performances.

Under its current Artistic Director Katerina Evangelatos, the Athens & Epidaurus Festival aims to expand its international scope through co-productions with world-renowned theatre and dance companies, as well as showcasing Greek artists, supporting artistic research in the area of performing arts, and connecting research with audience development.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ & ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου είναι ο κορυφαίος δημόσιος πολιτιστικός οργανισμός της χώρας και από τα παλαιότερα φεστιβάλ της Ευρώπης. Στα 65 χρόνια λειτουργίας του έχει φιλοξενήσει μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα της μουσικής, του χορού και του θεάτρου από την εγχώρια και τη διεθνή σκηνή, προσελκύοντας πλήθη θεατών από ολόκληρο τον κόσμο.

Μέχρι το 2005, το Φεστιβάλ ήταν αποκλειστικά συνδεδεμένο με το Ωδείο Ηρώδου του Αττικού στην Αθήνα και με το αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου. Από το καλοκαίρι του 2006, στο Φεστιβάλ εντάχθηκαν πέντε νέες θεατρικές σκηνές στον βιομηχανικό χώρο της Πειραιώς 260, που αποτελεί εμβληματικό σταθμό της σύγχρονης δημιουργίας, ενώ παραστάσεις και site specific performances γίνονται υπό την «ομπρέλα» του Φεστιβάλ και σ' άλλους χώρους στην Αττική.

Σήμερα στο Ηρώδειο υπερισχύει η μουσική, με ιδιαίτερη έμφαση στις μεγάλες ορχήστρες και τους διάσημους σολίστ, ενώ στους χώρους της Πειραιώς 260 αναδεικνύονται οι νέες τάσεις στο θέατρο και στον χορό με μετακλήσεις ομάδων της διεθνούς πρωτοπορίας και αναθέσεις σε ταλαντούχους έλληνες καλλιτέχνες.

Στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου παρουσιάζονται ως επί το πλείστον αρχαίες τραγωδίες και κωμωδίες από καταξιωμένους σκηνοθέτες, Έλληνες και ξένους, ενώ στο Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου, που περιήλθε σταδιακά από τους «Φίλους της Μουσικής» στο Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου στις αρχές της δεκαετίας του 2000, δίνεται έμφαση στην πειραματική μουσική και σε μουσικοθεατρικές παραστάσεις.

Στόχος του σημερινού Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση της Κατερίνας Ευαγγελάτου, είναι η διεύρυνση του διεθνούς χαρακτήρα του Φεστιβάλ μέσω συμπαραγωγών με διεθνή καλλιτεχνικά σχήματα θεάτρου και χορού, η ανάδειξη της εγχώριας δημιουργίας αλλά και η υποστήριξη της καλλιτεχνικής έρευνας στον χώρο των παραστατικών τεχνών και η σύνδεσή της με την ανάπτυξη νέων ακροατηρίων.

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to express my warmest thanks to Katerina Evangelatou, Director of the Athens & Epidaurus Festival, for the enthusiasm with which she embraced this project and our superb cooperation during these past months, as well as to the Festival's Board of Directors and all those who have been involved in the preparation of this project. Their contribution has been significant.

To Dionisis Kavallieratos for his ethos, effort and dedication to art. He offers us a unique experience in this emblematic space.

Polina Kosmadaki for the invaluable collaboration and the fruitful discussions. Her text, as curator, illuminates the artist's work.

My warmest thanks once again to all my associates at NEON, without whose persistence it would not have been possible to implement and promote this project: Fanis Kafantaris, Effie Syrigou, Alkistis Dimaki, Nafsika Papadopoulou, Irini Kiachtypi, Cleopatra Kalligeri, Andrew Spyrou, Efi Lazaridou and Dimitra Chrona for her creative input. Mania Xenou I thank for her calm strength.

Thank you also to the Bernier/Eliades Gallery, Jean Bernier and Marina Eliades, for their support during the preparation of the exhibition.

The exhibition itself could not have been completed without the support of the Central Archaeological Council and the Ephorate of Antiquities of the City of Athens.

My warmest thanks to Dimitris Daskalopoulos, the founder of NEON, who wholeheartedly supports the arts ecosystem even during the most adverse conditions.

A special thank you belongs to the Ministry of Culture and Sports; to Nicholas Yatromanolakis, Secretary General of Contemporary Culture; and Georgios

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στη Διευθύντρια του Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου Κατερίνα Ευαγγελάτου, για τον ενθουσιασμό με τον οποίο αγκάλιασε το πρόγραμμα και την άψογη συνεργασία όλους αυτούς τους μήνες, καθώς και το Διοικητικό Συμβούλιο του Φεστιβάλ και όλους τους συνεργάτες του που συμμετείχαν στο πρόγραμμα. Η συμβολή τους ήταν σημαντική.

Τον Διονύση Καβαλλιεράτο για το ήθος, την προσπάθεια και την αφοσίωσή του στην τέχνη, που μας προσφέρει μια μοναδική εμπειρία σε αυτό τον εμβληματικό χώρο.

Την Πολύνα Κοσμαδάκη για την ανεκτίμητη συνεργασία και τις γόνιμες συζητήσεις, το κείμενο της οποίας ως επιμελήτριας φωτίζει τη δουλειά του καλλιτέχνη.

Θερμές ευχαριστίες οφείλω για μια ακόμα φορά σε όλους τους συνεργάτες μου στον NEON, χωρίς την επιμονή των οποίων δεν θα ήταν δυνατή η υλοποίηση και η προαγωγή αυτού του προγράμματος, στον Φάνη Καφαντάρη, την Έφη Συρίγου, την Άλκηστη Δημάκη, τη Ναυσικά Παπαδοπούλου, την Ειρήνη Κιαχτύπη, την Κλεοπάτρα Καλλιγέρη, τον Andrew Spyrou, την Έφη Λαζαρίδου και τη Δήμητρα Χρονά για τη δημιουργική της προσέγγιση. Τη Μάνια Ξένου για την ήρεμη δύναμή της.

Επίσης στην γκαλερί Bernier/Eliades, τους Jean Bernier και Μαρίνα Ηλιάδη, για την υποστήριξή τους κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας της έκθεσης.

Η έκθεση δεν θα μπορούσε να έχει ολοκληρωθεί χωρίς την υποστήριξη του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου και της Εφορείας Αρχαιοτήτων Πόλης Αθηνών.

Στον ιδρυτή του NEON, Δημήτρη Δασκαλόπουλο, ο οποίος με θέρμη υπο-

Didaskalou, Secretary General of Culture, for their valuable cooperation; and to their associates who embraced the project.

Lastly, I extend warm thanks to Lina Mendoni, Minister of Culture and Sports, for her unwavering support and substantial contribution to the implementation of the project.

ELINA KOUNTOURI
Director, NEON

στηρίζει το οικοσύστημα της τέχνης ακόμα και στις πιο αντίξοες συνθήκες. Ένα ιδιαίτερο ευχαριστώ ανήκει στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, τον Γενικό Γραμματέα Σύγχρονου Πολιτισμού Νικόλα Γιατρομανωλάκη και τον Γενικό Γραμματέα Πολιτισμού Γεώργιο Διδασκάλου, για την πολύτιμη συνεργασία τους, καθώς και τους συνεργάτες τους που αγκάλιασαν το πρόγραμμα.

Τέλος, ευχαριστώ θερμά την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού Λίνα Μενδώνη για την αμέριστη συμπαράσταση και την ουσιαστική συμβολή της στην υλοποίηση του εγχειρήματος.

ΕΛΙΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ
Διευθύντρια, NEON

CURATOR Polina Kosmadaki, *Art Historian, Curator at the Benaki Museum, Athens*
EXHIBITION MANAGER Effie Syrigou
EXHIBITION ASSISTANTS Cleopatra Kalligeri, Antonis Kourkoulos
PROJECT ARCHITECT Fanis Kafantaris
ASSISTANT DESIGNER Nikolas Arnis
PUBLICATIONS MANAGER Alkistis Dimaki
NEON TEAM Pari Christodouloupoulou, Irini Kiachtypi, Nafsika Papadopoulou,
Andrew Spyrou, Irini Svolakou, Maria Tavlariou
INFO POINT Yiannis Drakopoulos, Myrto Kenich, Ioanna Mimi
TRANSLATIONS Alexis Kalofolias, Mary Kitroeff
EXHIBITION PHOTOGRAPHY Panos Kokkinias, Natalia Tsoukala
DESIGN: Schema - Dimitra Chrona

Special thanks to Elise Provencher, Eleni Zervou, Marilena Kraniole,
Angela Liosi, Giorgos Toulas, Lena Goldsteiner and Takis Kavallieratos.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Πολύνα Κοσμαδάκη, *Ιστορικός τέχνης, Επιμελήτρια Μουσείου Μπενάκη*
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ Έφη Συρίγου
ΒΟΗΘΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ Κλεοπάτρα Καλλιγέρη, Αντώνης Κούρκουλος
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ Φάνης Καφαντάρης
ΒΟΗΘΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ Νικόλας Αρνής
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ Άλκηστις Δημάκη
ΟΜΑΔΑ ΝΕΟΝ Ειρήνη Κιαχτύπη, Ναυσικά Παπαδοπούλου, Ειρήνη Σβολάκου,
Andrew Spyrou, Μαρία Ταυλαρίου, Παρή Χριστοδουλοπούλου
ΟΜΑΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΟΙΝΟΥ Γιάννης Δρακόπουλος, Μυρτώ Καίνιχ, Ιωάννα Μίμη
ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ Αλέξης Καλοφωλιάς, Μαίρη Κιτρορέφ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΚΘΕΣΗΣ Πάνος Κοκκινιάς, Ναταλία Τσουκαλά
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ Schema - Δήμητρα Χρονά

Θερμές ευχαριστίες στους Elise Provencher, Ελενη Ζερβού, Μαριλένα Κρανώτη,
Αντζελα Λιώση, Γιώργο Τούρλα, Lena Goldsteiner και Τάκη Καβαλλιεράτο.

THE EXHIBITION WILL TAKE PLACE IN ACCORDANCE WITH THE HEALTH AUTHORITIES' ADVICE ON SOCIAL DISTANCING, PRIORITISING HEALTH AND SAFETY, THOUGH OF COURSE RESPECTING THE PUBLIC AND CULTURE.

PRE-BOOKING VIA EVENTBRITE IS ESSENTIAL.

FOR MORE INFORMATION PLEASE VISIT NEON.ORG.GR

OPENING HOURS

TUE-SUN 17.00-20.30

FREE ADMISSION

ΜΕ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΕΥΘΥΝΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ, Η ΕΚΘΕΣΗ ΘΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΙ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ Η ΠΡΟΚΡΑΤΗΣΗ ΘΕΣΗΣ ΜΕΣΩ EVENTBRITE.

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΟ NEON.ORG.GR

ΩΡΑΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΡΙ-ΚΥΡ 17.00-20.30

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

NEON

